

Gdynia, dnia 24.03.2014r.

SĄD OKRĘGOWY W GDAŃSKU
III WYDZIAŁ CYWILNY ODWOŁAWCZY
UL. NOWE OGRODY 30-34
80-803 GDAŃSK

POWÓD:

WALDEMAR MIERNICZEK
ul. J. Porazińskiej 1B/2
81-593 Gdynia

POZWANY: SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA „KARWINY” W GDYNI

ul. Korzenna 15
81-587 Gdynia

reprezentowany przez
radcę prawnego Rafała Kurka

SYGN. AKT III CA 145/14
(SYGN. AKT SR W GDYNI I C 1244/11)

ODPOWIEDŹ POZWANEGO NA APELACJĘ

W imieniu pozwanego, powołując się na znajdujące się w aktach pełnomocnictwo, w odpowiedzi na apelację powodów od wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 12.11.2013 r. sygn.. akt I C 1244/11/M wnoszę:

1. oddalenie apelacji w całości
2. zasądzenie solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu za postępowanie apelacyjne

UZASADNIENIE

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Wyrok Sądu I instancji odpowiada prawu i nieuzasadnione są zarzuty podnoszone przez powodów. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny oraz dokonał poprawnej oceny prawnej.

W pierwszej kolejności pozwany wskazuje, iż apelacja nie zawiera zakresu zaskarżenia ani wskazania we wniosku zakresu żądanej zmiany wyroku. Powodowie zażądali zmiany wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości, jednak należy zaznaczyć, iż w pkt 1 wyroku Sąd I instancji orzekł o umorzeniu postępowania co do kwoty 3,99 zł, w pkt 4 wyroku nakazał ściąganie od powodów na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Gdyni kwoty 2.632,07 zł. Z uzasadnienia apelacji nie wynika jakie jest stanowisko powodów co do tej części wyroku.

W zakresie zarzutów apelacji odnoszących się do oddalenia powództwa, to nie zasługują one na uwzględnienie. Powodowie w apelacji zasadniczo nie formułują zarzutów pod adresem rozstrzygnięcia Sądu I instancji, ale wyrażają subiektywne oczekiwanie co do zmiany uregulowań prawnych dotyczących ich sytuacji prawnej jako właścicieli lokalu administrowanego przez spółdzielnię mieszkaniową. Powodowie w apelacji powtarzają w zasadzie argumentację przedstawianą w postępowaniu przed Sądem Rejonowym. Słusznie Sąd I instancji wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego apelacją wyroku, iż całe powództwo wynika z błędnej interpretacji przez powodów treści art. 27 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, który wskazuje, że w zakresie nieuregulowanym w ustawie o spółdzielniach mieszkaniowych do prawa odrębnej własności lokalu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o własności lokali, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3. Zasadniczo apelacja zawiera zatem argumentację *de lege ferenda* i wykracza poza zakres niniejszego sporu. Tak należy potraktować przede wszystkim zarzuty apelacji rzekomego naruszenia wskazanych w apelacji przepisów Konstytucji oraz kodeksu cywilnego.

W zakresie zarzutów dotyczących oddalenia żądania nakazania wydania przez pozwanego wskazanej w pozwie dokumentacji, to apelacja odwołuje się wyłącznie do przepisów kodeksu cywilnego, które nie mają zastosowania w niniejszej sprawie. Powodowie w dalszym ciągu pomijają fakt, iż zakres dokumentacji i informacji, jakich mogą się domagać powodowie, wyznacza treść art. 4 ust. 6⁴ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (dalej uosm). Zgodnie z treścią przedmiotowego przepisu, Spółdzielnia jest obowiązana, na żądanie członka spółdzielni, właściciela lokalu niebędącego członkiem spółdzielni (*w takiej sytuacji są powodowie – dopisek pełnomocnika pozwanego*) lub osoby niebędącej członkiem spółdzielni, której przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, przedstawić kalkulację wysokości opłat. Taka kalkulacja, jak też dokumenty stanowiące podstawę kalkulacji, zostały powodom przez Spółdzielnię przedstawione w obszernej korespondencji, co stwierdził Sąd w uzasadnieniu wyroku i czego powodowie nie kwestionują. Powodowie niesłusznie odwołują się do przepisów kodeksu cywilnego o współwłasności i zasadach zarządu rzeczą wspólną, gdyż nie mają one w niniejszej sprawie zastosowania, bowiem pierwszeństwo ma w tym zakresie ustawa uosm jako *lex specialis*.

Skoro z art. 4 ust. 6⁴ uosm wynika, iż zakres uprawnień właścicieli lokali nie będących członkami spółdzielni, a więc osób znajdujących się takiej sytuacji prawnej ja powodowie, w kwestii uzyskania informacji o wysokości opłat, obejmuje prawo uzyskania kalkulacji wysokości opłat, to nie ma uzasadnienia dla żądania przez powodów dokumentacji ponad ten zakres. Dokumentacja, której wydania domagają się powodowie w pozwie, w całości wykracza poza zakres określony w art. 4 ust. 6⁴

uosm i stąd też słusznie Sąd I instancji stwierdził, iż brak jest podstaw do uwzględnienia żądania powodów.

W zakresie zarzutów dotyczących oddalenia żądania zwrotu nadpłaconej kwoty z tytułu opłat, to w pierwszej kolejności należy wskazać, iż o braku podstaw żądania w tym zakresie świadczy opinia biegłej w zakresie rachunkowości Urszuli Byczkowskiej, w której biegła potwierdziła, iż pozwana spółdzielnia dokonała prawidłowego rozliczenia powodów i nie wystąpiła wskazywana przez nich nadpłata. Słusznie Sąd przyjął opinię biegłej za podstawowy materiał dowodowy dla rozstrzygnięcia, uznając opinię za sporządzoną w sposób rzetelny, fachowy i wiarygodny. Zgodzić należy się z uzasadnieniem wyroku, gdzie Sąd wskazał, iż zarzuty powodów pod adresem opinii stanowią jedynie nieuzasadnioną polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłej. Kontynuację i powtórzenie tych zarzutów zawarli powodowie w apelacji, stąd nie zasługują one na uwzględnienie. Wbrew twierdzeniom powodów, nie wykazali oni, ażeby doszło do nieuzasadnionego obciążenia ich kosztami działalności spółdzielni, zasadne było obciążanie powodów wyższą stawką na fundusz remontowy niż członków spółdzielni, prawidłowe było przeniesienie na rok następny nadwyżki za rok 2010 przychodów nad kosztami dotyczącymi eksploatacji i konserwacji. Wszystkie te zarzuty podnoszone w apelacji, wcześniej powodowie podnosili w postępowaniu przed sądem I instancji, natomiast biegła stwierdziła w opinii i następnie w opinii uzupełniającej, że nie znajdują one potwierdzenia, gdyż spółdzielnia dokonała prawidłowych rozliczeń.

Powodowie w apelacji wprost stwierdzili, iż opinia biegłej jest bezwartościowa (str. 13 apelacji), jednak należy zaznaczyć, iż nie wnosili w toku postępowania przed Sądem I instancji zastrzeżeń procesowych odnośnie dopuszczenia wnioskowanego przez pozwanego dowodu z opinii biegłego, nie podnosili także zastrzeżeń pod adresem zakresu opinii, który Sąd określił w postanowieniu o dopuszczeniu dowodu. Powodowie nie złożyli wniosków dowodowych w zakresie wykazania zasadności swego żądania i podnoszonych zarzutów pod adresem sposobu rozliczenia. Zatem obecnie w apelacji ich obszerne zarzuty są chybione i pozbawione podstaw i nie zasługują na uwzględnienie.

Pozwany zwraca uwagę, iż sposób podważania przez pozwanych kompetencji biegłej wykracza poza dopuszczalny poziom krytyki procesowej. Jest to typowy dla powodów sposób postępowania, gdyż powodowie w podobny sposób odnosili się do kompetencji zarządu i pracowników pozwanej spółdzielni. Przy czym należy także wskazać, iż wcześniej powodowie przy wyznaczaniu osoby biegłego pozwolili sobie niejako na subiektywną selekcję osób z listy biegłych składając pismo, w którym zaopinio-

wali wiedzę poszczególnych biegłych, uznając, iż niektórzy z nich nie posiadają wystarczającej wiedzy do sporządzenia opinii. W podobnym stylu obecnie w apelacji powodowie starają się podważyć wiarygodność zeznań złożonych przez Jolantę Mużę – członka zarządu i główną księgową spółdzielni, która zeznawała w charakterze strony. Zarzuty także w tym zakresie oparte są na próbie podważania profesjonalizmu i nie zasługują na uwzględnienie. Powodowie zdają się zastrzegać wyłącznie dla siebie prawo do rozstrzygania w przedmiocie zasad rachunkowych obowiązujących w spółdzielniach mieszkaniowych, choć z żadnej okoliczności nie wynika, azeby mieli w tym zakresie jakąkolwiek wiedzę i praktykę. Stąd pozwany konsekwentnie od początku postępowania kwestionuje zarówno wszelkie wyliczenia dokonane przez powodów, jak też i argumentację opartą na tych wyliczeniach, jako pozbawione wiarygodności i mocy dowodowej. W apelacji powodowie przedstawiają kolejne obszernie przytoczone argumenty odwołujące się do własnych wyliczeń, które jednak nie wnoszą nic do sprawy.

Z oczywistych względów nie zasługuje na uwzględnienie wniosek zawarty w końcowej części apelacji, o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego, którzy wcześniej rozpatrywali zażalenia powodów na postanowienia w sprawie ustalenia wynagrodzenia biegłej. Powodowie nie wskazali podstaw wyłączenia, natomiast ich argumentacja wniosku odwołująca się do rzekomego uprzedzenia sędziów, który to wniosek powodowie wywodzą z treści uzasadnień postanowień o oddaleniu zażaleń, oparta jest wyłącznie subiektywnym i nieuzasadnionym przekonaniu.

Rafał Kurek
RADCA PRAWNY

Załączniki:

- 2 odpisy pisma

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku III Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Hanna Langa - Bieszki
Sędziowie: SSO Krzysztof Gajewski
SSO Przemysław Jasinkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2014 r.
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa i Waldemara Mierniczek
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „Karwiny” z siedzibą Gdyni
o nakazanie i zapłatę
w przedmiocie wniosku powodów o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w Gdańsku od
rozpoznania przedmiotowej sprawy

postanawia:

oddalić wniosek

Na oryginał właściwe podpisy
za zgodność:

TAŻYSTA
Sandra Sikorska
Sandra Sikorska

UZASADNIENIE

W apelacji powodowie i Waldemar Mierniczek o wyłączenie od rozpoznania przedmiotowej sprawy sędziów Sądu Okręgowego w Gdańsku: SSO Leszka Jantowskiego, SSO Elżbiety Milewskiej – Czaja, SSO Aleksandry Wikaryjczyk, SSO Katarzyny Lubkowskiej, SSO Elżbiety Płażyńskiej, SSO Michała Meissnera. W uzasadnieniu wniosku powodowie wskazali, iż sędziowie Ci rozpoznawali wnoszone przez powodów zażalenia, treść tych postanowień pozwala stwierdzić, iż wskazani we wniosku sędziowie są uprzedzeni do powodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek powodów o wyłączenie sędziów wskazanych we wniosku jest bezzasadny, bowiem wskazane we wniosku argumenty nie pozwalają na przyjęcie, iż zaistniały podstawy wyłączenia sędziów wymienione w art. 49 k.p.c., ani też żadna z przesłanek z art. 48 k.p.c.

Zgodnie z art. 49 k.p.c. sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mógłby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Wśród okoliczności mogących wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności sędziego mieszczą się zarówno okoliczności osobiste, jak również okoliczności niemające cech stosunku osobistego między sędzią a jedną ze stron. Nie można zatem np. wykluczyć powstania wątpliwości co do bezstronności sędziego ze względu na jego stosunki służbowe ze stroną.

Sąd Okręgowy podziela w całości pogląd Sądu Najwyższego, który stwierdził, iż inna ocena prawna, reprezentowana przez sędziego, odmienna od poglądu strony nie uzasadnia wniosku o jego wyłączenie od rozpoznania przedmiotowej sprawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 1976 r., II CZ 8/76, LEX nr 7802). Zarzuty dotyczące wydanego w sprawie orzeczenia bądź opierające się na naruszeniu przepisów procesowych w toku postępowania mogą uzasadniać wniesienie środka odwoławczego, a nie wniosku o wyłączenie sędziego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 1997 r., III AO 5/97, OSNP 1997, nr 24, poz. 502; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 1972 r., I PZ 9/72, LEX nr 7068).

Wobec czego podnoszone przez skarżących okoliczności, co do tego, iż sędziowie wskazani we wniosku nie uwzględnili zażeń wnoszonych przez powodów nie uzasadniają w żaden sposób wniosku o wyłączenie sędziów.

Mając na względzie powyższe uznając, iż nie zachodzą w niniejszej sprawie przesłanki wyłączenia sędziów wymienionych we wniosku, Sąd Okręgowy na podstawie art. 49 k.p.c. *a contrario* orzekł jak w sentencji.

Za zgodność:

SZAFIŃSKA
Sandra
Sandra Słowska

KUM

Gdynia, dnia 16 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku
Wydział III Cywilny Odwoławczy
Nowe Ogrody 30/34
80-803 Gdańsk

Powód:

i Waldemar Mierniczek
zam. w Gdyni (81-593)
ul. J. Porazińskiej 10B/2

Pozwany: Spółdzielnia Mieszkaniowa
Karwiny
W Gdyni (81-587)
ul. Korzenna 15

Wartość przedmiotu sporu: 1.610,43 zł

Sygnatura akt: III Ca 145/14

Zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie oddalenia wniosku o wyłączenie sędziów od rozpoznania sprawy Sygn. Akt III Ca 145/14

Powtarzając za uzasadnieniem postanowienia: „(...) wyłącza się sędziego (...) jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mógłby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności sędziego w danej sprawie.”

Wątpliwość co do bezstronności sędziego musi mieć podstawy faktyczne, które powodują, że osoba trzecia oceniająca te podstawy, może powziąć przekonanie, że wyrok wydany przez sędziego może być nieobiektywny.

Zarówno w interesie stron postępowania sądowego jak i sądów leży unikanie sytuacji, w których wyroki sądowe mogą się wydawać nieobiektywne, niesprawiedliwe, podjęte pod wpływem innych czynników niż tylko zgodność z prawem.

I. Podstawy faktyczne:

a) w odniesieniu do Sędziów: SSO Leszek Jantowski, SO Elżbieta Milewska-Czaja, SO Aleksandra Wikaryjczyk.

Postanowienie z dnia 15 marca 2013 r. w sprawie oddalenia zażalenia powodów zawiera twierdzenia, które każda osoba trzecia oceniająca opinię Biegłej Sądowej, uzna za nieobiektywne, nieprawdziwe, niezgodne ze stanem faktycznym, np. twierdzenie, że ekspertyza nie wybiega poza zakres wyznaczony przez Sąd (badanie przychodów było uzasadnione, chociaż przedmiotem opinii miało być badanie kosztów), albo, że opis wzorcowego planu kont stanowi dowód w sprawie, chociaż Spółdzielnia go nie stosuje, nie mówiąc już o tym, że w opinii Sędziów wynagrodzenie biegłego jest uzasadnione nawet za te fragmenty, w których cytuje on niewłaściwy statut Spółdzielni.

Opisane postępowanie Sędziów świadczy bezspornie o tym, że są Oni źle nastawieni do powodów, bo jaki może być inny powód oddalenia zażalenia Powodów. Przecież nie jest to „inna ocena prawna” uzasadniająca odrzucenie wniosku o wyłączenie Sędziów.

MT

b) w odniesieniu do Sędziów: SSO Katarzyna Lubkowska, SSO Elżbieta Płażyńska, SSO Michał Meissner.

Postanowienie z dnia 27 września 2013 r. w sprawie oddalenia zażalenia powodów sankcjonuje kuriozalną sytuację poprawienia błędów przez Biegłą Sądową, nazwania tego „opinią uzupełniającą”, co pozwoliło na zainkasowanie przez Biegłą wynagrodzenia za poprawianie własnych błędów.

Różnicą w ocenie postępowania Biegłej Sądowej przez Sędziów i Powodów nie można nazwać „inną oceną prawną”. Naszym zdaniem, wydanie takiego orzeczenia sądowego mogło być spowodowane tylko i wyłącznie uprzedzeniem Sędziów do Powodów.

Obydwa postanowienia Sądu zapadły w drugiej instancji i nie można było się od nich odwołać, o czym zostaliśmy poinformowani przez Sąd. W uzasadnieniu do apelacji oceniamy bardzo negatywnie orzeczenia wymienionych Sędziów. Gdyby w postępowaniu apelacyjnym sądzili Sędziowie, którzy wydali przedmiotowe orzeczenia, byłiby oni sędziami we własnej sprawie, co przeczy wszelkim cywilizowanym standardom prowadzenia procesów, tym bardziej, że orzeczenie wydane w postępowaniu apelacyjnym będzie ostateczne, ze względu na stosunkowo niską kwotę pozwu.

Wnosimy o anulowanie postanowienia Sądu z 6 maja 2014 r. i wyłączenie wskazanych Sędziów z postępowania apelacyjnego.

Michał Meissner

POTWIERDZENIE NADAWCY
przesyłki poleconej nr

NADAWCA:

1. WIKTORIA MIKULIČKOVÁ
UL. POKROVSKÁ 154 10 0/2
81-103 CUDČINA
Kod pocztowy miejscowość

ADRESAT:

Sąd Okręgowy w Gdańsku
Wydział III Cywilny
Nowe Gdansk 310/34
80-823 Gdansk
Kod pocztowy miejscowość

Sygn. akt: III Ca 145/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku III Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Joanna Wiecka – Jelińska (spr.)
Sędziowie: SSO Bożena Bojko-Szczegiecka
SSO Iwona Głowczewska

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2014 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa

Waldemara Mierniczek

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „Karwiny” z siedzibą w Gdyni

o nakazanie i zapłatę

w przedmiocie wyłączenia sędziów Sądu Okręgowego w Gdańsku

postanawia:

oddalić zażalenie.

Właściciel oryginału właściwie podpisany

Za zgodność:

Starysta Julia Orzechowska

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w Gdańsku postanowieniem z dnia 6 maja 2014 roku oddalił wniosek o wyłączenie sędziów.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, iż brak jest podstaw do wyłączenia sędziów Sądu Okręgowego w Gdańsku SSO Leszka Jantowskiego, SSO Elżbiety Milewskiej – Czaja, SSO Aleksandry Wikaryjczyk, SSO Katarzyny Łubkowskiej, SSO Elżbiety Płażyńskiej, SSO Michała Meissnera. Powodowie w swoim wniosku wskazali, iż sędziowie ci rozpoznawali zażalenia na postanowienia i treść tych postanowień pozwala stwierdzić, iż są oni uprzedzeni do powodów. Sąd Okręgowy stwierdził, iż podnoszone przez wnioskodawców okoliczności nie uzasadniają w żaden sposób wniosku o wyłączenie sędziego.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyli powodowie. Wnieśli o anulowanie postanowienia i wyłączenie wskazanych sędziów.

Uzasadniając zażalenie wskazali, iż wszyscy wskazani sędziowie wydali w drugiej instancji postanowienia, od których nie mogli się odwołać. Podnieśli, iż oceniają bardzo negatywnie orzeczenia wymienionych sędziów. Ponadto gdyby w postępowaniu apelacyjnym sądzili sędziowie, którzy wydali przedmiotowe orzeczenia, byłiby sędziami we własnej sprawie. Ponownie zaznaczyli, iż postępowanie sędziów świadczy o złym nastawieniu do powodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie powodów nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy nie uwzględnił wniosku powódki Elżbiety Nawrockiej – Mierniczek i powoda Waldemara Mierniczek o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w Gdańsku SSO Leszka Jantowskiego, SSO Elżbiety Milewskiej – Czaja, SSO Aleksandry Wikaryjczyk, SSO Katarzyny Łubkowskiej, SSO Elżbiety Płażyńskiej, SSO Michała Meissnera wskazując, iż wnioskujący o wyłączenie sędziego w żaden sposób nie wskazali, aby zachodziły przesłanki do ich wyłączenia,

podczas gdy sami sędziowie przeczą, aby takie okoliczności miały miejsce. Zdaniem Sądu powyższe stwierdzenie w okolicznościach przedmiotowej sprawy znajduje uzasadnienie.

Wobec oświadczeń sędziów, którzy mocą swojego autorytetu zapewnili o braku przeszkód wyłączających go od rozpoznania sprawy oraz braku wykazania przez wnioskodawców okoliczności uprawdopodobniających twierdzenie, że między nimi a stroną postępowania zachodzi jakikolwiek stosunek (osobisty, gospodarczy bądź służbowy), który mógłby budzić wątpliwości, co do ich bezstronności uznać należało, iż w sprawie brak jest przesłanek do wyłączenia sędziego, wskazanych w art. 48 § 1 kpc bądź w art. 49 kpc.

W zażaleniu powodowie nie wskazali na żadne okoliczności nieznane Sądowi rozpoznającemu sprawę, nie wykazali również naruszenia przez ten Sąd żadnych przepisów prawa procesowego bądź materialnego.

Zgodnie z art. 49 k.p.c. sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mógłby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Podstawą wyłączenia mogą być stosunki o charakterze emocjonalnym (przyjaźń, sympatia, niechęć, nienawiść), ale także osobiste powiązania gospodarcze, np. powiązania majątkowe, kredytowe (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 1971 r., I CZ 212/71, OSNC 1972, nr 3, poz. 55). W chwili obecnej z uwagi na zmianę przepisu art. 49 k.p.c. wśród okoliczności mogących wywołać uzasadnioną wątpliwość, mieszczą się również okoliczności niemające cech stosunku osobistego między sędzią a jedną ze stron.

Samo przeświadczenie strony co do tego, że sędzia prowadzi proces wadliwie, zwłaszcza nieobiektywnie, nie jest przesłanką do żądania wyłączenia sędziego. Strona może zwalczać wadliwe orzeczenia wydawane przez sąd przy pomocy środków odwoławczych. Nie może natomiast, poprzez składanie nieuzasadnionego wniosku o wyłączenie sędziego, wpływać na skład sądu rozpoznającego sprawę i tym sposobem usiłować uzyskać pozytywne dla siebie rozstrzygnięcie. (por. Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 24 stycznia 2013r sygn. akt III AUz 6/13).

Tym samym wobec oświadczeń sędziów, którzy mocą swojego autorytetu zapewnili o braku przeszkód wyłączających ich od rozpoznania sprawy oraz braku wykazania przez wnioskujących okoliczności uprawdopodobniających twierdzenie, że między sędziami wskazanymi we wniosku a stronami postępowania zachodzi jakikolwiek stosunek (osobisty, gospodarczy bądź służbowy), który mógłby budzić wątpliwości, co do ich bezstronności uznać należało, iż w sprawie brak jest przesłanek do wyłączenia sędziów wskazanych w art. 48 § 1 kpc bądź w art. 49 kpc.

Uznać zatem należy, iż postanowienie oddalające wniosek powodów jest prawidłowe, stąd Sąd Okręgowy zażalenie oddalił na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Na oryginale właściwe podpis

Za zgodność:

Starysta Julia Orzechowska